

קלד 30.6.24

בולטין-קלד נולד כילד כבר ב-1998. בהמשך, הוא יופיע עוד יותר. לעתים יקדים או יאחר. ואולי יהיה טוב יותר.

חרדת אלוהים

- חרדות מחדירים החרדים, ליהודים, מחרונו של אלוהים. והם? ישמרם האלוהים.
- הלוך-הלכה החבריא, כי לא להם נשלחה סייעא דשמייא.
- עכשיו, הדתיים מחקים את ה-עישווי-ם. הם מוכרים בכורה בעבור נזיד-עדשים.
- בין אם טוראי הוא או רב בדת, לגביו מועדף עגל של זהב.
- מתברר שזו צרה: המשרת בצבא חשוב כמצורע.
- מצוותא מדאורייתא: ארץ הקודש ראויה להישמר, אפילו חודש.
- יש! הלומד לימודי קודש, לא יתבקש לעלות על מוקש.
- המת על תלמודו באוהל התורה, יכול להיענות להוראה שחיילים חיים באוהל סיירים.
- מי שדתו אומנותו, מתקשה למכור את מיומנותו.
- מי שדתו כדעתו, בעצם, נוקט צעד: הוא בעד שהלאום יאבד את הדעת.
- למה להרגיז דוסיים בסיוט כמו חוק גיוס? כן, מתרגזים, כי ביניהם, הרוב גיסיים.
- בדרך, צנח אמבולנס מרוצף שנפרס כמו אורז על טס. עליו נכתם מגן דוד זב-דם. ולעולם לא נדע, הכתוב שם זק"א או שמא מד"א.
- יש גנים מרובי-עשיוויים. שם, עלפני אחריות שבבכורות, אנשים מעדיפים מרק עדשים.
- חשוב לדעת: המתגייס לצבא, מאבד כל דעת.
- החזרה לארץ הבחירה כרוכה במערכה כבדה. איפה אתה?
- אם לא עשית את הנכון, במתכוון, אל תצפה לעזרת השם.
- כשהארץ המובטחת לא מאובטחת, את האחריות, אנחנו שצריכים לקחת.
- למי אכפת, אם ה-לחוד אינו ביחד.

מה שהיא אחרת

- מה זאת אומרת שהיא אומרת שהאמת אחרת?
- האמת היא הגוררת של השקר.
- ואם נאמר "מחר", בזה, זה מתחיל או נגמר?
- מחר הוא מין מכר לא-מוכר.
- אתמול, השרה לשוויון בחברה, גזרה שלכל בחורה תהיה גיזרה טובה וחסובה.
- ל א בכל זנב טמון זהב.
- שלום ושלווה, זה לזה אינם חווים אחווה. זו אשליה.

כשהחדשות אדומות, הן אימות, אבל מאיימות על העובדות